ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឯកសារចម្លើយ[1]

ដើមចោទ

ឈ្មោះ ៖ X

អាសយដ្ឋាន ៖ ផ្ទះលេខ 00 ផ្លូវលេខ 00 ភូមិ...... ឃុំ.......ស្រុក......... ខេត្តបាត់ដំបង។

ចុងចម្លើយ

ឈ្មោះ ៖ Y

អាសយដ្ឋាន ៖ ផ្ទះលេខ 00 ផ្លូវលេខ 00 សង្កាត់មនោរម្យ ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ។

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ

លោក/លោកស្រីមេធាវី ៖ B

អាសយដ្ឋានការិយាល័យ ៖.............................

ឈ្មោះការិយាល័យមេធាវី/ក្រុមមេធាវី/ក្រុមហ៊ុនមេធាវី៖...

លេខទូរស័ព្ទ ៖...

ទីកន្លែងបញ្ជូន ៖ ការិយាល័យមេធាវី/ ក្រុមមេធាវី/ ក្រុមហ៊ុនមេធាវី.................[2]

---

[1] ឯកសារត្រៀមដែលចុងចម្លើយដាក់ទៅតុលាការជាលើកដំបូង ហៅថា "ឯកសារចម្លើយ"។ នៅក្នុងឯកសារនេះនឹងត្រូវសរសេរអំពី ① ការឆ្លើយតបចំពោះខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលដើមចោទបានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្ដឹង ② ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុដែលមានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្ដឹង និង ③ អង្គហេតុដើម្បីតវ៉ាចំពោះអង្គហេតុដែលមានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្ដឹង (កថាខណ្ឌទី ៣ មាត្រា ១០១នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)។

[2] មាត្រា ២៤៩ និង មាត្រា ២៥០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។ ការសរសេរអំពីកន្លែងបញ្ជូន មិនមែនជាកាតព្វកិច្ចទេ។ ប្រសិនបើមិនបានសរសេរអំពីទីកន្លែងបញ្ជូន ការបញ្ជូននឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅលំនៅដ្ឋានរបស់ចុងចម្លើយជាអាទិ៍។ ដូច្នេះ ក្នុងករណីដែលអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ចុងចម្លើយចង់ធ្វើការបញ្ជូនទៅទីកន្លែងណាផ្សេងក្រៅពីលំនៅដ្ឋានរបស់ចុងចម្លើយជាអាទិ៍ ចាំបាច់ត្រូវសរសេរអំពីកន្លែងបញ្ជូនចូលទៅក្នុងលិខិតលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដូចជាឯកសារចម្លើយជាអាទិ៍។

សូមគោរពជូន

លោក ស្រី ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងខេត្តបាត់ដំបង

<u>កម្មវត្ថុ</u> ៖ សុំដាក់**ឯកសារចម្លើយដើម្បីឆ្លើយតប**នឹងពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២០ និង លិខិតពាក្យសុំកែតម្រូវលើពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២០ របស់ឈ្មោះ X

<u>យោង</u>៖-មាត្រា **១០១ កថាខណ្ឌទី ៣** នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

-សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី ....ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២០

ក. ការឆ្លើយតបចំពោះខ្លឹមសារនៃសាលក្រម និង ការចាត់ចែងបន្ទាប់បន្សំដែលដើមចោទទាមទារឲ្យតុលាការចេញ

(១) ច្រានចោលការទាមទាររបស់ដើមចោទ។

(២) ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់ដើមចោទ។

ខ. ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់នូវអង្គហេតុដែលមានសរសេរនៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង

ខ.១. ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់អំពី "ការបង្កើតអាពាហ៍ពិពាហ៍ និង ការរួមរស់ជីវភាពជាមួយគ្នាបន្ទាប់ពីពេលនោះ នៃចំណុច ខ.១." នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង

ខ.១.១. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**ខ.១.១.**" នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ ។

ខ.១.២. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**ខ.១.២.**" នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ ។

ខ.១.៣. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**ខ.១.៣**" នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ ។

ខ.២. ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់អំពី "មូលហេតុនៃការលែងលះគ្នា (ចំណុច ង កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៩៧៨ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី) នៃចំណុច ខ.២." នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង

ខ.២.១. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.២.១." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ថា ដើមចោទពុំមានសាច់ញាតិណាម្នាក់នៅទីក្រុងភ្នំពេញឡើយ ហើយអង្គហេតុក្រៅពីនោះ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់។ មូលហេតុ គឺមានដូចបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**គ. ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ**" ខាងក្រោម។

ខ.២.២. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.២.២." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់។ មូលហេតុ គឺមានដូចបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**គ. ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ**" ខាងក្រោម។

ខ.២.៣. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.២.៣." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ថា នៅថ្ងៃទី ៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០២០ ដើមចោទបាននាំសុជាតិ និង សុជាតា ត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតរបស់ដើមចោទវិញ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ដើមចោទ និង ចុងចម្លើយក៏បានបន្តរស់នៅបែកគ្នា រីឯអង្គហេតុក្រៅពីនោះ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់។ មូលហេតុ គឺមានដូចបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច"**គ.ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ**" ខាងក្រោម។

ខ.២.៤. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.២.៤." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយមានវិវាទ។

ខ.៣. ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់អំពី " ការសម្រេចអំពីអ្នកមានអំណាចមេបា (កថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ៣ នៃមាត្រា ១០៣៧ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី) នៃចំណុច ខ.៣." នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង

ខ.៣.១. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៣.១." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ថា សុជាតិ អាយុ ៣ឆ្នាំ និង សុជាតា អាយុ ១ ឆ្នាំ ហើយអង្គហេតុក្រៅពីនោះ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់។ មូលហេតុ គឺមានដូចបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**គ. ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ**" ខាងក្រោម។

ខ.៣.២. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៣.២." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់។ មូលហេតុ គឺមានដូចបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**គ. ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ**" ខាងក្រោម។

ខ.៣.៣. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៣.៣." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយមានវិវាទ។

ខ.៤. ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់អំពី " បន្ទុកលើសោហ៊ុយដែលចាំបាច់ដើម្បីគ្រប់គ្រងថែរក្សាកូន (សោហ៊ុយចិញ្ចឹមបីបាច់កូន) (កថាខណ្ឌទី ១ ទី ២ ទី ៤ និង ទី ៦ នៃមាត្រា ១០៤០ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី) នៃចំណុច ខ.៤." នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង

ខ.៤.១. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៤.១." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ថា ដើមចោទគ្មានប្រាក់ចំណូល ហើយអង្គហេតុក្រៅពីនោះ ចុងចម្លើយមិនដឹង។

ខ.៤.២. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៤.២." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ ។

ខ.៤.៣. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៤.៣." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយមានវិវាទ ។

ខ.៥. ការទទួលស្គាល់ ឬ មិនទទួលស្គាល់អំពី "ការទាមទារអាហារកិច្ច (ច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និង គ្រួសារ មាត្រា ៧៦) នៃចំណុច ខ.៥." នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹង

ខ.៥.១. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៥.១." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ថា ដើមចោទគ្មានប្រាក់ចំណូល ហើយអង្គហេតុក្រៅពីនោះ ចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់។ មូលហេតុនោះគឺមានដូចបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**គ.ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ**" ខាងក្រោម។

ខ.៥.២. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "ខ.៥.២." នៃពាក្យបណ្តឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់ថា ប្រាក់ចំណូលរបស់ចុងចម្លើយនៅក្នុង១ឆ្នាំបានប្រហែល ៧.០០០ដុល្លារអាមេរិក ហើយអង្គហេតុក្រៅពីនោះចុងចម្លើយមិនទទួលស្គាល់ទេ។ ដើមចោទបាននឿយ

ហាត់នឹងការមើលថែទាំកូន ដូច្នេះហើយគ្រាន់តែត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញតែប៉ុណ្ណោះ។ ចុងចម្លើយមិនបានគិតថា ទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងដើមចោទនិងចុងចម្លើយបានបែកបាក់ទេ ប៉ុន្តែបើសិនជាដើមចោទបានគិតថា ទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនិងចុងចម្លើយបានបែកបាក់ ហើយគ្មានសង្ឃឹមថានឹងអាចបដិទានឡើងវិញបានទេ កំហុសនោះ គឺជាកំហុសរបស់ដើមចោទ។ ចុងចម្លើយមិនមានកាតព្វកិច្ចចំពោះការបង់អាហារកិច្ចទេ។

ខ.៥.៣. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**ខ.៥.៣.**" នៃពាក្យបណ្ដឹង ៖ ចុងចម្លើយមានវិវាទ ។

ខ.៦. ការទទួលស្គាល់ ឬមិនទទួលស្គាល់អំពី "ការបែងចែងទ្រព្យសម្បត្តិ (កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៩៨០ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី) នៃចំណុច ខ.៦." នៅក្នុងពាក្យបណ្ដឹង

ខ.៦.១. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**ខ.៦.១.**" នៃពាក្យបណ្ដឹង ៖ ចុងចម្លើយទទួលស្គាល់។

ខ.៦.២. អង្គហេតុដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចំណុច "**ខ.៦.២.**" នៃពាក្យបណ្ដឹង ៖ ចុងចម្លើយមានវិវាទ។ ដើម្បីទទួលបាន "ដីＬ１" និង "រថយន្តនៃរឿងក្ដីនេះ" ចុងម្លើយមិនត្រឹមតែបានប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិរួមតែប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបានប្រើប្រាស់នូវទ្រព្យសម្បត្តិដោយឡែករបស់ចុងចម្លើយមួយភាគផងដែរ ដូច្នេះហើយ សូមតុលាការពិចារណាទៅលើទំហំនៃការបរិច្ចាគរបស់ចុងចម្លើយចំពោះលទ្ធកម្មនៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះ នៅពេលដែលបែងចែកទ្រព្យសម្បត្តិរួម ("ទំហំនៃការបរិច្ចាគរបស់ភាគីនីមួយៗចំពោះលទ្ធកម្មនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ការថែរក្សា ឬ ការបង្កើនទ្រព្យ" វាក្យខណ្ឌទី ២ ចំណុច ខ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៩៨០)។

គ. ការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយ

គ.១. ពុំមានមូលហេតុនៃការលែងលះគ្នា (ចំណុច ង កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៩៧៨ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី)

គ.១.១. ចាប់តាំងពីបានចាប់ផ្តើមរួមរស់ជីវភាពរួមគ្នាជាមួយដើមចោទ ដើម្បីរកប្រាក់ចំណូលឲ្យបានច្រើនបន្ថែមទៀត ភាគច្រើនចុងចម្លើយបានធ្វើការបន្ថែមម៉ោង និង បានចូលរួមយ៉ាងសកម្មចំពោះការជួបជុំជាមួយដៃគូដែលសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនជាដើម ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យម៉ោងត្រឡប់មកផ្ទះវិញកាន់តែយប់ជ្រៅ។ ប៉ុន្តែ ដើមចោទបែរជាសង្ស័យថាចុងចម្លើយមិនស្មោះត្រង់ ហើយក្រោយពេលសុជាតា កើតមក ដើមចោទបែរជាគិតតែពីនិយាយរអ៊ូថា " តើថ្ងៃនេះទើបមកពីផឹកជាមួយស្រីនៅកន្លែងណា?" ជាដើម។ ហើយថ្ងៃដែលដើមចោទមិនបានរៀបចំបាយទឹកហូបចុកក៏កាន់តែច្រើនឡើងៗ។ បើទោះជាចុងចម្លើយបានធុញទ្រាន់ទៅនឹងអាកប្បកិរិយារបស់ដើមចោទដែលមិនបានយល់ពីការងាររបស់ចុងចម្លើយក៏ដោយ ប៉ុន្តែ ចុងចម្លើយបានធ្វើចិត្តឲ្យត្រជាក់ហើយគិតថា អាកប្បកិរិយារបស់ដើមចោទទៅជាបែបនេះក៏ព្រោះតែដើមចោទលែងមានពេលលំហែអារម្មណ៍ ដោយសារតែត្រូវធ្វើការងារ និង មើលថែរទាំកូនទៀត ដូច្នេះ ចុងចម្លើយក៏បានសាកផ្តល់ជាគំនិតទៅដើមចោទថា " ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរអារម្មណ៍សាកទៅសម្រាកនៅស្រុកកំណើតមួយរយៈលមើល ?" ជាដើម។ (**ភស្តុតាង Y_1**)

គ.១.២. ថ្ងៃទី ២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ ដោយសារតែចុងចម្លើយចូលរួមកម្មវិធីជប់លៀងគ្រីស្តម៉ាសជាមួយដៃគូដែលសហការជាមួយក្រុមហ៊ុន ហេតុនេះក៏បានត្រលប់ទៅផ្ទះវិញយឺត។ ពេលត្រលប់ទៅដល់ផ្ទះវិញ កូនទាំងពីរបានគេងលក់បាត់ទៅហើយ ប៉ុន្តែ ដោយសារចុងចម្លើយបានរៀបចំកាដូគ្រីស្តម៉ាសឲ្យទៅពួកគេ ហើយចង់ឲ្យកូនទាំង ២ ចាប់អារម្មណ៍ឃើញនៅពេលដែលក្រោកពីដំណេកថ្ងៃបន្ទាប់ ដូច្នេះ ចុងចម្លើយក៏បានគិតថាយកកាដូនោះទៅទុកនៅលើក្បាលដំណេករបស់ពួកគេ ។ ពេលដែលចុងចម្លើយបានធ្វើបែបនេះ ស្រាប់តែដើមចោទ

បានខឹងស្រែកខ្លាំងៗថា "ធ្វើស្អីហ្នឹង?!" ហើយក៏បានយកដៃរុញមកចុងចម្លើយដែលបានខិតចូលទៅជិតក្បាលដំណេកកូនៗ។ ដោយសារតែចុងចម្លើយគិតថា ដៃរបស់ដើមចោទអាចនឹងប៉ះត្រូវចំកូនជាមិនខាន ក៏បានហាមឃាត់ដើមចោទទាំងភ័យស្លន់ស្លោ។ ហើយដើម្បីកុំឲ្យកូនភ្ញាក់ ចុងចម្លើយក៏បានបីដើមចោទពីបន្ទប់គេងចេញមកក្រៅ។ ដើមចោទបានអះអាងថា បានរងនូវអំពើហិង្សាពីចុងចម្លើយ ប៉ុន្តែ អង្គហេតុបែបនេះគឺគ្មានទាល់តែសោះឡើយ។ **(ភស្តុតាង Y_1)**

គ.១.៣. នៅថ្ងៃទី ៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០២០ ដើមចោទបានត្រលប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ ដោយបាននាំយកកូនទាំងពីរទៅជាមួយផងដែរ ទាំងមិនបាននិយាយពន្យល់អ្វីមកអោយចុងចម្លើយដឹងសោះ។

គ.១.៤. បើផ្អែកតាមដំណើររឿងដែលបានលើកឡើងខាងលើនេះ គឺពុំមានមូលហេតុនៃការលែងលះដូចដែលដើមចោទបានអះអាងទេ។ បើទោះបីជារវល់នឹងការងារក៏ដោយ ក៏ចុងចម្លើយបានរក្សាអារម្មណ៍របស់ខ្លួនហើយបានយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើដើមចោទផងដែរ ដូច្នេះហើយទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនទាន់បានបែកបាក់នៅឡើយទេ។ ផ្ទុយមកវិញ ដើមចោទបែរជាចាប់ផ្តើមរស់នៅបែកគ្នាដោយចិត្តឯង ហេតុនេះហើយ គួរតែដើមចោទទៅវិញទេ ដែលចង់ឲ្យទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយចុងចម្លើយមានការបែកបាក់នោះ។

គ.២. អំពីការចាត់ចែងបន្ទាប់បន្សំ

ដូចដែលបានអះអាងនៅក្នុងចំណុច " គ.១" ខាងលើនេះ ដោយសារតែទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងដើមចោទ និង ចុងចម្លើយមិនទាន់បានបែកបាក់ទេ ដូច្នេះ ចុងចម្លើយយល់ថា បណ្តឹងទាមទារឲ្យលែងលះរបស់ដើមចោទ នឹងមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ទេ។ ដូច្នេះហើយ ចំពោះការចាត់ចែងបន្ទាប់បន្សំដែលបានលើកយកមកផ្អែកជាមុន ទៅលើកករណីដែលការទាមទាររបស់ដើមចោទត្រូវបានទទួលស្គាល់នោះ ក៏ចុងចម្លើយមិនអាចទទួលស្គាល់មួយណាបានផងដែរ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ដើមចោទជាមនុស្សមានសតិអារម្មណ៍មិននឹងនរ ហើយស្រែកខ្លាំងៗភ្លាមៗមួយរំពេចទៅកាន់ចុងចម្លើយជាដើម។ ការចិញ្ចឹមបីបាច់របស់ដើមចោទចំពោះកូនទាំងពីរនឹងមិនអាចធ្វើឲ្យបានត្រឹមត្រូវឡើយ។ ដើមចោទមិនសមនឹងក្លាយទៅជាអ្នកមានអំណាចមេបាលើកូនទាំងពីរនេះទេ។

ឃ. ភស្តុតាង

១. កំណាត់ត្រាដែលសាមីចុងចម្លើយបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកតាមការចងចាំ **(ភស្តុតាងY_1)**

២. ការសាកសួរសាមីចុងចម្លើយ

សូម **លោកចៅក្រម** សម្រេចតាមការស្នើសុំ ដោយក្តីអនុគ្រោះ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០២០

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ

B

ឯកសារភ្ជាប់

១-លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ "ច្បាប់ដើម"

២-ច្បាប់ចតចម្លងនៃភស្តុតាងនីមួយៗខាងលើ "ចំនួន ០២ ច្បាប់"

៣-ឯកសារចម្លងនៃឯកសារចម្លើយ "ចំនួន ០២ ច្បាប់"